

Szellemi kalandtúra

Filozófiai túlélőcsomag nehéz helyzetekre

EGER

2012. március 7. szerda, 18.30

További időpontok: március 14.

Az Új Akropolisz egri központja, Gyóni Géza u. 30.

GYŐR

2012. március 12. hétfő, 18.00

További időpontok: március 19., 26.

Az Új Akropolisz győri központja, Babits Mihály u. 16.

Ha kíváncsi vagy a nagy szellemi mesterek útmutatásaira, akkor szívesen látunk országshozte meghirdetett filozófiai tanfolyamunk nyitó alkalmain. A tanfolyam témáinak segítségével próbára teheted a filozófiai tanításokat és alkalmazhatóságukat. Vágj bele, próbáld ki magad! Az egyes témákhoz gyakorlatok is tartoznak, hogy frissen szerzett ismereteidet alkalmazhasd is – így a tiéd maradnak!

A tanfolyam hétről hétre egymásra épülő témáiból:

- Az ember mint mikrokozmosz: részeink és működésük
- Ok-okozati törvényszerűség a kozmoszban és az életünkben: a karma tana
- Mi az ember valódi boldogsága?
- Mire tanít a szenvedés? – Buddha tanítása alapján
- A különbözőség gazdagít – az igazságosság eszménye a görögöknél és az egyiptomiak gyakorlatában
- Megvalósítható-e az ideális állam? – Konfuciusz és Platón politikai tanításai
- Az örök visszatérés mítosza, az idő ciklikus felfogása
- Világév, világhónapok: történelmi-asztrológiai kulcsban
- Korunk válsága – új középkor?

Belépődíj: Az első előadás díjmentes. A részletekért, kérjük, látogass el honlapunkra: www.ujakropolisz.hu/minden_program

Isten hozott a Costa Concordián!

Az alábbi cikk fordítás, amely a Slobodna Dalmacija című horvát napilapban jelent meg a közelmúltban. A Costa Cruises hajótársaság Concordia elnevezésű óceánjárója a latin „concordia” (egyetértés, összetartás) szóról kapta a nevét. Hogy ez a bekövetkezett események tükrében intő példa vagy a sors fintora, azt ki-ki döntse el maga. Annyi bizonyos, hogy csupán az utasok mentésében részt vevő parti örök viszonyulása szolgált rá erre a fogalomra – ha a kapitányon múlik, ez valóban csak fantáziánév maradt volna.

Száz évvel ezelőtt, 1912. április 15-én elsüllyedt a híres óceánjáró, a Titanic. Kora legmonumentálisabb és leggyorsabb utasszállítójának összesen 2200 fős legénységéből és utasából több mint másfélezer ember lelte halálát a jeges óceánban.

Giovanni, a fiatal pincér, a 900 fős legénység egyik tagja volt és egyike annak a 700-nak, aki nem élte túl a katasztrófát. Egyszerűen nem volt esélye – kevés volt a mentőcsónak, ráadásul a legénység tagja volt és férfi. Ekkoriban ugyanis az emberi fajnak még egészen különleges viselkedési kódexe volt érvényben a tengeren: először a nőket és a gyerekeket mentették ki, a férfiak közül pedig a legénység hagyta el utolsónak a hajót. Giovanni testvére, Maria Olaszországban maradt. Maria unokája, Valentina Capuano két héttel ezelőtt lépett a luxus tengerjáró fedélzetére, a Costa Concordiára. Bár a Concordia kapitánya, Francesco Schettino a cseh Dnes újságnak egy évvel ezelőtt adott interjújában kijelentette, hogy „soha nem akart volna a Titanic kapitányának bőrében lenni”, a sors, sajátos humora folytán mégis éppen ezt a szerepet szánta neki: január 13-án robosztus hajója zátonyra futott a kis olasz sziget, Giglio közvetlen közelében.

Az utasok, akik éppen vacsoránál ültek, ugyanazt a szörnyű hangot hallották, amely azon a rég elfeledett éjszakán a Titanic utasait is felébresztette. A sors megint csak ugyanazzal a sajtóságos humorérzékkel úgy intézte, hogy az étteremben ekkor Celine Dion My hearth will go on című dala, James Cameron Titanicjának főcímméneje szóljon a háttérben. Nos, itt érnek véget a párhuzamok, még ha véletlenek is, amelyek a két tengeri szerencsétlenség között vonhatók.

Valentina – akinek rokona, Giovanni eltűnt a Titanickal együtt – beszámolt a zúrvarról, amely akkor keletkezett, amikor a Concordia borulni kezdett. A hajó tisztjei eltűntek, az utasok úgy menekültek, ahogy tudtak; a férfiak nőknél taposva, gyerekeken átesve, pánikszzerűen rohanták meg a csónakokat. Schettino kapitány pedig a tengeri hajózás történetének egyik leggyalázatosabb epizódjaként sorsára hagyta utasait, legénységét, és első tisztjével, Ciro Ambrosióval elsőként szállt be a mentőcsónakba és menekült el a parttól alig néhány méternyire zátonyra futott hajóról. Ha mást nem is, mindössze annyit hozhat fel gyenge mentségéül, hogy „soha nem akart volna a Titanic kapitányának bőrében lenni”.

Edward John Smithben, a Titanic kapitányában – bár az éjszaka és az óceán közepén jártak, a víz 0 fok körül lehetett, és 400 mérföldnyire voltak a szá-

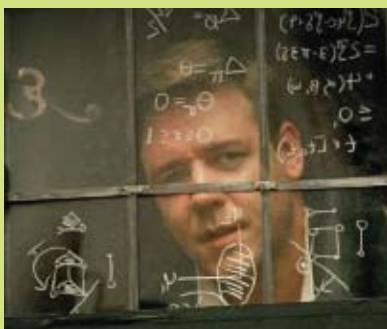
Sophia Filmklub Egy csodálatos elme

BUDAPEST

2012. március 10. szombat, 16.00
Főnix Kultúrműhely, VIII., Rigó u. 6–8.

John Forbes Nash Jr. korának egyik legkiválóbb elméje. Amilyen zseniális gondolkodó, olyannyira különc is: nehezen találja a hangot a többi emberrel, ezért nem elégedett az életével. Vágyai, úgy tűnik, teljesülnek, amikor egy rejtélyes ismeretlen titkos megbízatást ad neki...

Belépődíj: 800 Ft, kedvezményel 600 Ft

Sophia Filmklub Tavas, nyár, ősz, tél... és tavasz

EGER

2012. március 10. szombat, 16:00
Az Új Akropolisz egri központja,
Gyóni Géza u. 30.

Ahogy a természetben is sorra követik egymást az évszakok, úgy az ember sem menekülhet az állandó változás törvénye elől. A főszereplő egy festői szépségű tó közepén álló remetelakban él, ahol már önfelédtt gyermekkorában kirajzolódik sokszínű jelleme. Néhány lappangó tulajdonsága azonban csak akkor mutatkozik meg, amikor kamaszként egy szenvedélyes szerelem tüze lobbantja lángra ifjú szívét.

Hol a helyem, és kiért-miért vagyok felelős? Mit befolyásolnak szokásaim? Mi és hogyan változhat életemben? A film ezekre a kérdésekre is választ adhat a ma emberének, aki kész jobbá tenni életét, a filmet követő eszmecsere pedig még további fogódzókra is lehetünk.

Belépődíj: 800 Ft, kedvezményel 600 Ft

razföldtől – egyetlen pillanatra sem merült fel, hogy elhagyja a hajót. Azon az éjszakán a fedélzeten látták utoljára, pár másodperccel azelőtt, hogy maga is eltűnt volna az óceán mélyén. Akkoriban ugyanis az emberi fajnak egészen különleges viselkedési kódexe volt érvényben a tengeren. A kapitányok utoljára hagyták el a süllyedő hajót, vagy vele együtt merültek el a hátramaradók.

A kapitánnyal együtt távozott a jeges hullámsírba első tisztje, *William Murdoch* is, aki az utolsó pillanatig irányította az utasok mentését. De a fedélzeten maradt a többi tiszt és sok száz matróz is, sőt *Thomas Andrews*, a Titanic tervezője és *Wallace Hartley* is, zenekarának mind a nyolc tagjával, akik – talán a katasztrófa leghíresebbé vált jelenetében – az utolsó perccig könnyed keringőket és ragtime zenét játszottak.

John Jacob Astornak, a kor egyik leggazdagabb emberének – akinek felmérhetetlen vagyona mai értékre átszámolva több mint százmilliárd dollárra rúgna – sem jutott eszébe, hogy elfoglalja a helyet egy nő vagy egy gyerek elől a mentőcsónakban. Beültette feleségét, annak szobalányát és a dajkát, majd segített menteni a többi utast, magának csupán annyi időt hagyva, hogy *Jacques Futrelle* író társaságában elszívjon még egy utolsó cigarettát.

Nem Astor volt az egyetlen milliárdos a hajón – első útja alkalmával a Titanic szalonja ugyanis egybegyűjtötte az akkori világ elitjét. *Benjamin Guggenheim* iparmágnás, egy másik híres család örököse beültette a mentőcsónakba szeretőjét és annak szobalányát, majd kabinjába tért, felöltötte szmokingját és a jelenlévők szerint kijelentette: „*Kész vagyok gentlemanként távozni*”. Utoljára akkor látták, amikor titkárával a hajó szalonjának pompás emelvényén cigarettázott és arra kérte az egyik későbbi túlélőt, hogy adja át feleségének: talpig úriemberként távozott. „*Egyetlenegy nő sem fog meghalni azért, mert Benjamin Guggenheim gyávanak bizonyult*” – mondta a híres milliós a halála előtti percekben.

Sem Astor, sem Guggenheim nem volt szent. Lelkiismeretlen kapitalista hiénák

voltak, az ő világukban mindennek megvolt az ára, és eladó is volt minden. A becsületet kivéve. Az életben maradáért folytatott harc nem törvényellenes, és ha akár ők, akár a Titanic tervezője, az első tiszt vagy a kapitány beszálltak volna valamelyik mentőcsónakba, nem kerültek volna börtönbe, hanem – ami ennél sokkal rosszabb – megszégyenültek volna. Utolsó előjoguk az volt, hogy hősiességük, a gépház és a harmadosztály ismeretlen hőseivel ellentétben nem maradt névtelen.

Az első osztályon utazó 175 dúsgazdag férfi közül – egy apartman ára ma közel hetvenezer dollárnak felelne meg! – ötvenen élték túl a hajószerecsétlenséget. Az Atlanti-óceán tragédiáját így jegyzi a tengeri hajózás története: a nők 75, a férfiak 20 százaléka menekült meg.

A Titanic 1912-es katasztrófája így annak a nagyszerű iparkorszaknak a végét jelöli, amely hatalmas acélhajókat és -toronyokat épített, és emellett egy olyan század szimbolikus kezdetét, amely alig két évvel később tervszerűen rombolni kezdte ezeket. Ezzel ért véget ugyanakkor az az időszak is, amelyben először a nőket és a gyerekeket mentették, és amelyben a világ leggazdagabb emberének az élete egy adott pillanatban – a legfontosabban, az utolsóban – kevesebbet érhetett, mint a szobalányáé.

A Costa Concordia 2012-es szerencsétlensége viszont egy új korszak kezdetét jelzi ezután, egy olyan korszakét, amikor a Smith kapitányhoz, Astorhoz vagy Guggenheimhez hasonló emberek ostobának tűnhetnek. A mi teljesen embertelen, önző 21. századunkban a kapitányok és a gazdagok elsőként hagyják el az elmerülő hajót, a férfiak nőket és gyerekeket löknek félre a túlélésükért. A becsület, az áldozatkészség és az emberi szolidaritás mindent összevetve kevesebbet ér, mint a görög állami bankkötvények, és a süllyedő világban csak a legerőszakosabbak, a legvagyonosabbak, a legönzőbbek, a legaljasabbak – közülünk a legrosszabbak maradnak életben.

Isten hozott Costa Concordiában!

Boris Dežulović

Az elkülönültség átka

Amikor évekkkel ezelőtt írásainkban és előadásainkon szóba került, hogy egy új középkor küszöbén állunk, eltűzöttnek, szinte fatalistának tűnt ez az álláspont.

Arról is volt szó, hogy a történelmi ciklusok ismétlődését nem kell feltétlenül csapásnak vagy visszaesésnek tekinteni, hiszen ez az élet természetes velejárója, ahol a körkörös és spirális formák a fokozatos előrehaladásra utalnak, amely hasonló pontokat érint, noha különböző fejlődési szinteken vannak.

Hogy korántsem volt fatalizmus és még kevésbé eltűzött, azt a mostani események bizonyítják. Korunkban számos szerző és kutató rámutat a középkor jelenségére, amit az utóbbi évszázadok következményének és a várakozás és felépülés szakaszának tekint, amely megelőz egy lehetséges – nevezzük így – reneszánszot.

Több jel utal civilizációnkban arra, hogy most ez az átmeneti ciklus zajlik. Közülük az egyik különösen figyelemfelkeltő, mert súlyos következményekkel járhat, ha nem ismerjük fel valódi jelentőségét. Éspedig az elkülönültség jelenségéről van szó.

A politikai jelentéseken túl – bár ezek is benne foglaltatnak – az elkülönültség az ember minden megnyilvánulásába beszivárog, mint egy olyan szer, amely elfeledtet minden régebbi eredményt,

és egymás ellen fordítja az embereket, és ezzel gyökeret ver a szélsőséges individualizmus, amely végül mindenkit önmagába zár.

Az olyan kifejezések, mint a szabadság, a függetlenség, az autonómia, a szabad véleménynyilvánítás, az önrendelkezés és megannyi más, nem jelentenek többet az izoláció folyamatának színimáinál. Korunkban a nemzetek tartományokra és régiókra tagolódnak, amelyek abszolút eredetiségre és önellátásra törekednek. A folyamat azonban itt nem áll meg, a régiók és tartományok bármely kiemelhető különbség vagy sajátosság ürügyén tovább bomlanak kisebb részekre. Nemsokára a falvak is különválnak, sőt, a családokon belül is megkezdődik majd a szétesés, amely reménytelenül szembeállítja egymással a nemzedékeket.

Amikor az ember végül egyedül marad és „külön áll” mindenki mástól, akkor vajon mi történik? Az új középkor kel-

Ajánljuk

A Hangtárnok dallamai

A Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár Egerben várja az olvasókat, a zenei részleg Hangtárnok névre hallgató blogját azonban már országSZerte ismerik. A néhány fős könyvtárrészleg zenés klippel mutatkozik be a világhálón. Olvashatunk, hallgathatunk, nézhetünk, kereshetünk a zenei könyvtárban. A tematikus bibliográfiák sorra készülnek, és ha Mozart műveiből vagy éppen gyermekdalok előadására készülünk, akkor sem maradunk szakmai segítség nélkül. Nem meglepő, hogy a Hangtárnok-blog sem egyszerűen tájékoztató kis írások sora. A főoldalon például angol zeneszámok magyar nyelvű talánya fogad bennünket. Kívánságlistát küldhetünk, zenei folyóiratok cikkeiből rendelhetünk másolatokat. Különböző keresők segítik a zenepedagógusok munkáját vagy épp a zenehallgatók álmainak megvalósítását.

<http://hangtarnok.klog.hu/>

Szophia Filmklub Mennyei királyság

BUDAPEST

2012. március 19. hétfő, 18.00
Hunyadi Kultúrműhely, I., Attila út 29. I/7 (kaputelefon: 24)

Keresztes lovagok háborúznak Szaladinnal, a muszlimok legendás szultánjával a Szentföldért és a becsületért. Bátorság, kitartás, hűség... Melyik mennyit ér, ha háború vagy szerelem dűl?

Belépődíj: 800 Ft, kedvezménnyel 600 Ft

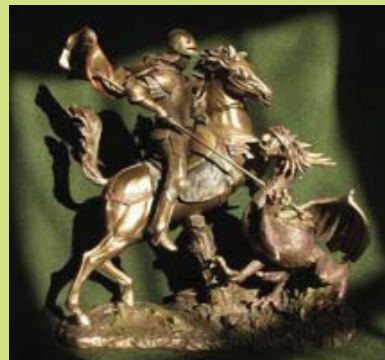
Filozófiai kávéház – Belső harc

SZÉKESFEHÉRVÁR

2012. március 25. vasárnap, 18.00
Ribillió Kávészó és Söröző, Rózsa u. 1.

Ma a harmóniát többnyire úgy keressük, hogy tökéletes testi-lelki egyensúlyra törekszünk, és igyekszünk kizárni életünkéből a nehéz helyzeteket. Pedig „ahol nincs harc, ott érdem sem lesz”, tanította H. P. Blavatszky az ősi szellemi hagyomány alapján, és minden vallásban, kultúrában megjelenik a belső harc fontossága, amelyet Démokritosz az alábbi szavakkal fogalmaz meg: „Önmagát legyőzni minden győzelem közül az első és legjobb; önmaga által legyőzött a legrútabb és legrosszabb”. Mi ez a belső küzdelem, kik vívják, és mi lehet a célja? Erről beszélgetünk a filozófiai kávéházban.

A belépés díjtalan.

Tanuljunk tanulni!

SZEGED

2012. március 27. kedd, 18.30

További alkalmak: április 3. és 10.

Concordia Kultúrműhely, Szivárvány u. 3/a

Hogy könnyebben vegyük az akadályokat az egyetemen, az életben, a munkahelyünkön.

- Milyen tanulótípusba tartozunk?
- Hatékonyabb tanulás: az emlékezet működtetése
- Önmagunk motiválása: hogyan érjük el, hogy érdekeljen a tanulnivaló?
- Időbeosztási fogások: hogyan vigyük végig, amit elterveztünk?

Belépődíj: 600 Ft, diákoknak 500 Ft.

A három alkalomra együtt 1500 Ft, diákokak 1200 Ft

Filozófia mint életmód

„Az önmagunknak tett önkéntes fogadalmakat – »holnaptól nem teszem ezt vagy azt, így vagy úgy élek, ezzel vagy azzal foglalkozom« – talán még alaposabban meg kell fontolni, mint az embereknek adott szavunkat. [...] Az önmagunknak adott szó annyit jelent, hogy szerződést kötöttünk jellemünkkel, mely nem változik, s ezért a vele kötött szerződést sincs módunk megváltoztatni. Ha a világ megvet, mert valamilyen lelkiismereti okból nem tudtuk megtartani adott szavunkat, ezt a megvetést túl lehet élni, mert a világ sem erkölcsös szerződő fél. De ha jellemünket csaljuk meg, akkor is van ugyan módunk továbbélni, de belső magatartásunk bizonytalan lesz, büntudatos és ingadozó.”

(Márai Sándor)

lős közepén leszünk. Mindenkinek egyes egyedül kell gondoskodnia a legegyszerűbb dolgokról is, és a civilizációs eredmények, amelyek a közös munkán és az együttműködésen alapulnak, mind az enyészeté lesznek.

A jelenben talán még nehéz elgondolni a világot összeköttetések, utak, üzemanyag vagy energiaforrások nélkül; talán szinte lehetetlen elképzelni egy egymagában álló vidéki tanyát, és azt, hogy a nagyvárosok elnéptelenednek, mert ellehetetlenül bennük az élet... Mindezt mégis érleli már az elkülönültség.

Ennek ellenére ugyanúgy, ahogy sok középkor lezajlott már, és az embernek mindegyikből sikerült kilábalnia, ezután a különös korszak után is újjá fog születni. Az újjászületéshez azonban szükség

van az ébredésre, a szilárd értelemre, amely segít átlátni jelenlegi tévedéseinket, hogy lecserélhessük őket a leendő bizonyosságokra.

Az ember társas lény. A család és a település vagy a vidék, ahol megszülettünk, mind olyan meghitt érzelmeket ébreszt bennünk, amelyeket nem tudunk kitörölni magunkból. Elegendő, ha egészséges mértékben megerősítjük ezeket a köteleket. Elegendő, ha a civilizáció fáját megszabadítjuk a parazitáktól, hogy a közeledő középkor röpke álomként múljon el felettünk, és hogy a rövid pihenés után egy új világ csillogó hajnala köszöntsön ránk.

Megújul és ezért jobb lesz.

Delia Steinberg Guzmán
Az Új Akropolisz nemzetközi elnöke

Azt mondták... a belső harcról

„Ahol nincs harc, ott érdem sem lesz. Ha nem jutunk át a próbák zavaros vizein, ha nem ízelejünk meg a győzelem markáns ízét, soha nem léphetünk ki a tudatlanságból, amelyben mindent meg akarunk kapni, cserébe azonban semmit sem adunk.”

(Helena Petrovna Blavatsky)

„Semmilyen igazán értékeshez nem juthatunk el erőfeszítés nélkül, és nincs az az álom vagy nézet, amely annyira értékes lenne, hogy egész utunkon végigkísérhetne, amely magától jönne, győzelem és az azt megelőző belső harc nélkül.”

(Delia Steinberg Guzmán)

„Nem számít, milyen lassan érsz oda, ahová mész, ha soha nem állsz meg.”

(Konfuciusz)

„Tartsd végre méltónak magad arra, hogy úgy élj, mint érett ember, aki bölcsességre törekszik! Mindaz, amit legfőbb jónak látsz, áthághatatlan törvény legyen a számodra; ha valami küzdelmes vagy kellemes, dicső vagy gyalázatos kerül elébed, jusson eszedbe, hogy itt a küzdelem

ideje, most kezdődnek az olimpiai versenyek és nem lehet őket többé elhalasztani: egy nap alatt, egyetlen tettel elveszted vagy megmented előrehaladásodat.”

(Epiktétosz)

„Ha egy ember ezreket és ezreket tud legyőzni a csatában, míg egy másik le tudja győzni önmagát, bizony a másodiké a nagyobb dicsőség, mert az önmagunkon aratott győzelem a legnagyobb győzelem, és sem az istenek odafenn, sem a démonok odalenn nem tudják elvenni ezt a dicsőséget.”

(Buddha)

„A győzelem a bensőnkben rejlő derű, amely a sikert kíséri, ha minden erőnket latba vetettük.”

(Jorge Angel Livraga)

„Győzhetetlen lehetsz, ha nem bocsátkozol olyan küzdelmekbe, amelyekben a győzelem nem tőled függ.”

(Epiktétosz)

„A szimbolikus történetekben a hős mindig győz, noha megsérül és fájdalmak gyötrik. Ez természetes. Ez

az egyetlen módja annak, hogy fel-
ébredjünk önmagunkban a jövő felé
haladó embert.”

(Delia Steinberg Guzmán)

„Amikor lándzsák
erdejében állsz, és csak
egymagadban vagy,
legyél biztos benne, hogy
saját szíved a pajzsod.”

(Uesiba Morihei)

„Az ember akkor fedezi föl magát,
amikor megmértözik az akadállyal.”

(Antoine de Saint-Exupéry)

„Az energiát nem a hibák elleni harc-
ra kell összpontosítani, hanem az
erények megerősítésére. Sok csa-
tát kell megvívni, hogy végső győ-

zelmet arathassunk. De még így is
előfordulhat, hogy valamelyik ellen-
ség – valamelyik hiba – újra és újra
felbukkan. Az addigi csatákban szer-
zett tapasztalatok viszont újra győ-
zelemhez segítenek.”

(Delia Steinberg Guzmán)

„Valóban erőteljes teljesítményt csak
akkor lehet elérni, ha az emberben
megvan a bátorság, hogy seregeit
önmaga ellen masírozassa.”

(Ji King)

„Férfiasan küzdj, a megszokást le-
szokással győződ meg.”

(Kempis Tamás)

„Aki keresi a bölcsességet, legbelül
tudja, hogy fel kell hagynia azzal az

életmóddal, amely szerint addig élt. A
tudatlanság és a bölcsesség másként
látja az életet, és ez lehetővé tesz lé-
nyeges változásokat, amelyek során
meghalnak a régi és rossz szokások,
a lelket öltő rutinok, az alaptalan félel-
mek. Valami meghal, igen, de sokkal
értékesebb az, ami megszületik.”

(Delia Steinberg Guzmán)

„Ha belátod, hogy valamit meg kell
tenned, tedd meg és ne kerüld azt,
hogy cselekvés közben lássanak,
még akkor sem, ha a tömeg egészen
más véleményt alkot majd az ügyről.
Ha ugyanis nem helyesen cseleked-
nél, akkor magát a tettet kerüld el;
de ha helyesen teszel, akkor mit félsz
az igazságtalan támadásoktól?”

(Epiktétosz)

FILOZÓFIAI KVÍZ

Márciusi feladványunk a győzelem természetét segít megismerni:

1. Japántól Rómáig számos gondolkodó mondja azt, hogy az önmagunk felett aratott győzelem a legnagyobb győzelem. Mit jelent ez valójában?

- Tíz sakkjátszmából minimum nyolcszor megverem magam.
- A saját hibáimon és félelmeimen aratott győzelmet, ami segít túllépni a felmerülő nehézségeken.
- Sikerül elfojtani minden vágyamat és természetes késztetésemet, hogy a kitűzött célra függeszthessem a tekintetemet.

2. Konfuciusz szerint „ha hibázol ... akkor követed el igazán a hibát”.

- ...és a következmények helyrehozhatatlanok, ...
- ...és ezt mások is látják, ...
- ...és nem javítod ki, ...

3. Miért érdemes mindent befejezni, amit elkezdünk?

- Mert minden elkezdett munka befejezése az önbizalom érzetét kelti bennünk, akkor is, ha később vissza kell térnünk rá, hogy jobbítsunk rajta.
- Nem érdemes. Jó, ha egyszerre több dolgot forgatunk a fejünkben, hiszen ez is a sokszínűségünket és a munkabírásunkat bizonyítja.
- Hogy gyorsan továbbmehessünk a következőre, és gondolni se kelljen a már elvégzett feladatokra.

4. Hogyan győzhetjük le a félelmet?

- Megpróbálunk tudatosan nem gondolni rá.
- Vessük bele magunkat a kihívásba, és lesz, ami lesz!
- A tudatlanságot kell legyőznünk, mert attól félünk, amit nem ismerünk.

Küldd el nekünk tippjeidet az elehir@ujakropolisz.hu címre! A helyes megfejtők között jegyeket sorsolunk ki, amelyek beválthatók egy tetszés szerinti programunkra vagy választhatnak egyet Fortuna-füzeteink közül.

FEBRUÁRI KVÍZÜNK HELYES VÁLASZAI A KÖVETKEZŐK: : 1. C, 2. C, 3. C, 4. B